

DE DROOM VAN ZWARTE PIET

Ik had zo'n vreemde droom vannacht.
Ik kwam Sinterklaas op het pleintje tegen.
Hij keek zo droevig! Ik vroeg heel verlegen:
Scheelt er iets aan Sint? En toen zei hij zacht:
Er zijn weer kinderen, die ruzie kregen!

Elk jaar heb ik aan alle kinderen gedacht.
Nooit heb ik er, geloof ik, één vergeten.
Ik had zelfs geen tijd om speculaas te eten.
Toch was er dit jaar weer een klacht.
Marietje vond haar pop niet mooi,
en heeft ermee gesmeten.

Pietje was niet blij met zijn trein.
Hij vond de boot van Jan leuker om mee te spelen.
En dat gaat me nu juist zo vreselijk vervelen.
Het doet me verdriet. Ik vind het niet fijn.
Ze kunnen er toch wel samen mee spelen.

Omdat ik vind dat Sint gelijk heeft
heb ik een prachtig plan bedacht.
Waar jullie het wel mee eens zullen wezen,
zodra je het hieronder hebt gelezen.
Mijn Pieter vrienden vinden het een prachtidee.
Ze hebben het allemaal geprezen.

Voortaan zullen we ons speelgoed samen delen
Marietje mag ook met de boot van Jan.
En Piet zijn bal is ook voor An.
En iedereen mag overal mee spelen.
Zo wordt het een heerlijk avondje voor alleman.

Kinderdienst

Zondag 5 december 2010
Thema: "Keer je om"

*Voor dat Jezus kwam, zei Johannes de Doper tegen de mensen:
"Keer om! Want het koninkrijk van de hemel is dichtbij!"*

*De mensen moesten toen denken aan wat de profeet Jesaja al heel lang
geleden had geschreven:
Er roept iemand in de woestijn:
Maak de weg vrij voor de Heer!*

Deze krans noemen we een adventskrans.
De krans sluit het oude kerkelijk jaar af
en begint een nieuw kerkelijk jaar.
Het groen in de winter is teken
van nieuw leven.
Iedereen wacht en hoopt op nieuw licht,
op Jezus, Gods zoon.
Het licht zal maar stilletjes doorbreken, week na week.
En telkens zal een kaars meer aangestoken worden.
Om met Kerstmis in volle licht te staan

Evangelie (Lucas 3, 10-18)

'Heb je het gehoord? Er is een profeet aan de oever van de rivier! Hij ziet er wel een beetje vreemd uit, maar hij schijnt een man van God te zijn'.

Zo vertellen de mensen, die in Jeruzalem en Judea wonen over Johannes, die aan de oever van de Jordaan preekt en mensen doopt. Ze hebben al meer over hem gehoord en zijn ook wel een beetje nieuwsgierig. Johannes, die zo streng is voor zichzelf, Johannes die anderen de weg wijst hoe ze zich klaar kunnen maken voor de komst van de Messias. Iedere dag komen er weer andere mensen naar hem toe en ze vragen: 'Wat moeten wij doen?'

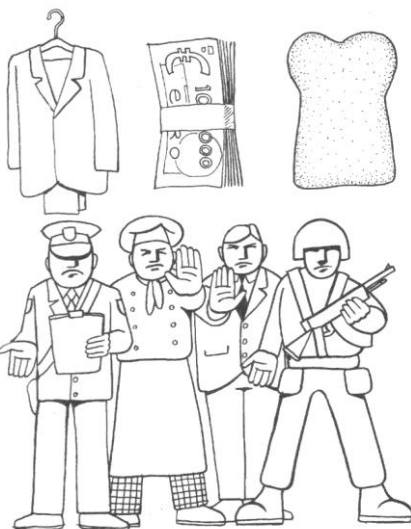
Johannes zegt: 'Wie meer dan één kledingstuk heeft, moet het delen met wie niets heeft en wie meer dan voedsel genoeg heeft moet delen met anderen'. Er komen ook tolbeambten naar hem toe. 'Wat moeten wij doen', vragen ze.

'Niet meer geld vragen dan is toegestaan', zegt Johannes.

'En wij', roepen de soldaten die net komen aanlopen.

Johannes heeft zijn antwoord klaar: 'Niet plunderen, geen geld van mensen afpersen en tevreden zijn met je soldij'.

Het klinkt allemaal heel duidelijk wat Johannes zegt. De mensen vragen zich af wie hij is. Misschien is hij zélf wel de Messias. Maar dan zegt Johannes: 'Ik doop jullie met water, maar er komt iemand die sterker is dan ik. Ik ben zelfs niet waardig om zijn sandalen los te maken. Hij zal jullie dopen met de Geest van God.'

Spiegelverhaal bij het evangelie

'Wat hebben we nog lekker veel van die boerenkoolstampot over, mama! dat kunnen we vanavond fijn opwarmen! Kan ik nog een keer smullen!'

'Nou Peter, ik had er eigenlijk aangedacht om het eten dat wij over hebben aan mevrouw de Bruin te geven. Wij doen er een gehaktballetje bij en wat saus, dat zal ze heerlijk vinden!'

Peter is boos en teleurgesteld. Hij houdt niet van brood eten en is altijd blij wanneer hij twee keer warm kan eten. En boerenkool is nog wel zijn lievelingseten! Waarom mag hij dat vanavond niet opeten? Hij kijkt door het

raam naar buiten en ziet aan de overkant mevrouw de Bruin voor haar raam zitten. Zij heeft zwaar reuma en kan nog maar heel moeilijk lopen. Zij is voor een groot deel op de hulp van anderen aangewezen. Dingen die voor andere mensen zo heel gewoon zijn, zoals de was doen, het bed opmaken, de vuilnis buiten zetten, stofzuigen of vensters poetsen, die zijn voor haar heel moeilijk. En dat is ook zo voor het

eten koken. Toch probeert ze nog zoveel mogelijk alles zelf te doen, want ze wil niet graag iemand tot last zijn. Even moet Peter zijn teleurstelling verwerken, maar dan denkt hij: 'mama heeft toch wel gelijk, we kunnen beter het lekkere eten samen delen. Dan zijn we allemaal blij.' En hij zegt: 'Oké mama, dat is een goed idee. Weet je wat? Ik zal het haar zelf brengen!'

Wat kijkt mevrouw de Bruin op als ze Peter ziet aankomen met zo'n heerlijke maaltijd!

'Maar dat hadden jullie toch echt niet hoeven te doen!' roept ze telkens weer.

Jullie zijn veel te goed voor mij! Weet je wat?! Jij krijgt van mij een lekkere reep chocolade. Bedank je moeder maar hartelijk van mij!

Peter geniet des te meer van de reep chocolade als hij denkt aan het blij verraste gezicht van mevrouw de Bruin. En wanneer hij 's avonds zijn brood eet, is hij nog steeds blij dat ze de boerenkool met hun overbuurvrouw gedeeld hebben.

Leer Ons Om Te Delen

Tekst en muziek: Rikkert Zuiderveld

We zijn op deze wereld met
zovelen
De één is arm de andere is
rijk
De hoogste tijd om alles te
gaan delen
Voor God is immers iedereen
gelijk

(2x)

Leer ons om te delen
Leer ons om te delen
Leer ons van Uw koninkrijk

We hebben hier zoveel om
mee te spelen
We gaan gewoon naar school
toe elk jaar weer
Toch wordt het echt niet
minder als we delen
Uiteindelijk wordt het alleen
maar meer

(2x)

Leer ons om te delen
Leer ons om te delen
Leer ons van Uw liefde Heer